

Mr. Grosse

In :

Uit:

UR.

RD

EUR

dd.

VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de **TWAALFDE KAMER** in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen op
DONDERDAG, TIEN MAART TWEEDUIZEND ZESTIEN.

Inzake :

A.R.nr.15/3105/A

██████████ handelend in haar hoedanigheid van moeder en wettelijke vertegenwoordigster over haar minderjarige kinderen ██████████,

██████████, ██████████,
 Allen verblijvende in CARITAS opvangwoning, ██████████ te
 2600 Berchem, woonstkeuze doende bij haar raadsman mr.B.D'HONDT.

Mr. Grosse

In :

Uit:

UR.

RD

EUR

dd.

- eisende partij- ter zitting vertegenwoordigd door mr.B.D'HONDT, advocaat
 te 2060 Antwerpen, Rotterdamstraat 53.

TEGEN:

Het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS
 (FEDASIL), met zetel gevestigd te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21.

verwerende partij- ter zitting vertegenwoordigd door mr.S.ISHAQUE loco
 mr.A. DETHEUX, advocaat te 1050 Brussel, Maliestraat 13.

VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, zoals vermeld op de inventaris ervan.

Gelet op de wet van 15.6.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, gewijzigd bij de wet van 10.10.1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij Wet van 23 september 1985, met ingang van 1 september 1988.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter openbare terechtzitting van 7.1.2016.

Gelet op het schriftelijk advies van de heer W.MIGNOLET, Substituut-arbeidsauditeur, neergelegd ter griffie op 21 januari 2016.

Er werd geen repliek gegeven.

Recht doende op de stukken van het dossier.

****

1. DE VORDERING

Op 9 maart 2015 besliste Fedasil dat de aanvraag van mevrouw [REDACTED] tot verlenging van de materiële hulp ongegrond is.

Fedasil motiveerde haar beslissing als volgt:

"Artikel 752 4° van de wet bepaalt dat de materiële hulp kan verlengd worden voor ouders van een Belgisch kind. Zelfs indien er sprake is van verwantschap kan geen verlenging toegekend worden o.b.v. artikel 752,4° op basis van het loutere feit dat het kind een vader heeft met de Nederlandse nationaliteit. Daar het Grondwettelijk Hof nog geen uitsluiting heeft gegeven over de toepassingsfeer van artikel 752, 4° van de wet, wordt deze grond als motief van verlenging niet aanvaard.

Artikel 753 van de wet bepaalt dat in bijzondere omstandigheden betreffende het respect voor de menselijke waardigheid dat het Agentschap kan afwijken van de voorwaarden die gesteld worden in artikel 752 van de wet. Er werden echter geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat uw situatie kan worden gezien als een motief verbonden aan de menselijke waardigheid. Bijgevolg kan er geen verlenging op basis van artikel 753 worden toegekend."

[REDACTED] tekende, bij verzoekschrift van 8 juni 2015, beroep aan tegen deze beslissing.

De vordering werd tijdig en op correcte wijze ingesteld en is ontvankelijk.

2. FEITEN EN VOORGAANDEN

Mevrouw [REDACTED] is 36 jaar en komt uit Angola. Zij is een alleenstaande moeder met vier kinderen. Haar jongste kind is 1 jaar en heeft de Nederlandse nationaliteit. De vader van het kind is een Nederlander en heeft haar erkend op 28 augustus 2014. Mevrouw heeft geen relatie meer met hem. De vader zou zijn kind wekelijks bezoeken.

Mevrouw verbleef en verblijft nog steeds in een opvangwoning van CARITAS in Berchem.

Mevrouw vroeg politiek asiel aan. Haar tweede asielaanvraag werd verworpen na het Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 november 2014. Mevrouw kreeg uitstel van het bevel om het grondgebied te verlaten tot en met 7 maart 2015. Haar recht op materiële hulp o.g.v. artikel 6 van de Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (verder Opvangwet genoemd) eindigde op 8 maart 2015.

Mevrouw deed op 3 maart 2015 een aanvraag tot verlenging van de materiële hulp.

Op 20 februari 2015 vroeg mevrouw een verblijfsrecht op basis van het feit dat ze familielid is van een Unieburger. Mevrouw werd in bezit gesteld van een bijlage 9 ter.

Op 18 augustus 2015 besliste Dienst Vreemdelingenzaken tot weigering van verblijf en mevrouw kreeg opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten.

Mevrouw diende een nieuwe aanvraag tot verblijfsmachtiging o.g.v. artikel 40bis Vreemdelingenwet. Zij kreeg opnieuw een bijlage 19ter en een Attest van Immatriculatie (A.I.) geldig tot 20 februari 2016.

* * *

Bij beschikking van de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van 12 maart 2015 werd Fedasil veroordeeld tot de verlenging van de materiële bijstand in afwachting van een uitspraak ten gronde.

Bij beschikking van de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van 10 juni 2015 werd Fedasil opnieuw veroordeeld tot de verlenging van de materiële bijstand voor een periode van drie maanden. Deze termijn werd nogmaals met drie maanden verlengd bij beschikkingen van 3 september 2015 en 1 december 2015.

Mevrouw werkte in de maanden november en december enkele dagen via een interimkantoor.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Eisende partij werpt op dat zij in bezit werd gesteld van een bijlage 19ter. Na woonstcontrole kreeg ze een A.I..

Op 18 augustus 2015 kreeg zij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten omdat mevrouw nog geen bestaansmiddelen kon voorleggen, enkel sollicitaties.

Mevrouw diende een nieuwe aanvraag tot verblijfsmachtiging van meer dan drie maanden in o.g.v. artikel 40bis Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Zij kreeg opnieuw een bijlage 19ter en een A.I.

Inmiddels werkt ze via interim deeltijds op de luchthaven te Zaventem.

Mevrouw baseert haar vordering op artikel 753 van de Opvangwet. Mevrouw stelt dat Fedasil in bijzondere omstandigheden betreffende het respect voor de menselijke waardigheid kan afwijken van de voorwaarden die door artikel 7 van de Opvangwet gesteld worden. Deze bijzondere omstandigheden dienen bij toepassing van artikel 37 van de Op-

vangwet worden beoordeeld in het licht van het belang van het kind zoals ook vervat in artikel 3 van het IVRK en artikel 24 van het Europees Handvest van Grondrechten.

Artikel 11 van het ECOSOC verdrag voorziet in het recht van eenieder op opvang.

Artikel 1 en 4 van het Europees handvest van Grondrechten garanderen eenieder menselijke waardigheid en onderdak. Het Handvest is van toepassing gezien verzoekster onderdak genoot als asielzoeker.

Het Europees Sociaal Comité oordeelde dat het recht op opvang direct verbonden is aan de menselijke waardigheid en niet derogeerbaar is, ongeachte de verblijfssituatie, onder de opvangrichtlijn. Het staat buiten kijf dat het feit dat een alleenstaande vrouw met vier minderjarige kinderen waaronder een driejarige en een eenjarig Nederlands kindje, op straat dreigt te komen, een directe impact heeft op de menselijke waardigheid, en dit temeer daar Fedasil eerder al besliste in een gelijkaardige zaak dat de menselijke waardigheid vereist dat contact met de vader behouden blijft.

Mevrouw zal, indien haar opvang niet behouden blijft, met zekerheid op straat terecht komen. Een alleenstaande Angolese vrouw met vier kinderen is uitermate kwetsbaar.

Verwerende partij werpt op dat mevrouw een bijlage 19 ter heeft bekomen op 23 februari 2015 waardoor ze legaal op het grondgebied verblijft en recht heeft op maatschappelijke dienstverlening. Zij valt bijgevolg niet meer onder de toepassing van de opvangwet.

Mocht de rechtbank dit standpunt niet delen, wijst Fedasil erop dat mevrouw niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 7§1 en 7§2,3° en 4° van de opvangwet.

De bijzondere situaties opgenomen in de opvangwet zijn een limitatieve lijst. Het hebben van een kind met de Nederlandse nationaliteit kan op zich nooit een machtiging tot verblijf in België opleveren. Dit werd bevestigd door het Grondwettelijk hof bij Arrest van 19 maart 2015.

Artikel 7§3 van de opvangwet stelt dat het Agentschap kan afwijken van de voorwaarden, in bijzonder omstandigheden betreffende het respect van de menselijke waardigheid. Fedasil heeft in deze een discretionaire bevoegdheid. Verzoekende partij kan geen specifieke humanitaire omstandigheden aantonen die verbonden zijn met één van de hypothesen van artikel 7 opvangwet.

Er is evenmin een schending van artikelen 3,8 en 9 IVRK. Mevrouw [REDACTED] zet niet uiteen op welk punt deze artikelen geschonden zouden zijn.

De vordering dat de materiële hulp in de woning van Caritas in Oostende moet verstrekt worden, dient afgewezen te worden. Het komt niet aan verzoekende partij toe zelf te bepalen waar de materiële hulp verstrekt wordt. Het beheer van de opvangplaatsen komt toe aan Fedasil.

4. SCHRIFTELIJK ADVIES ARBEIDSAUDITEUR

De heer Arbeidsauditeur stelt dat de hamvraag in huidig geschil is, of er in hoofde van mevrouw [REDACTED] en haar vier kinderen sprake is van een "bijzondere omstandigheid betreffende het respect voor de menselijke waardigheid". In tegenstelling tot wat Fedasil voorhoudt, is de interpretatie van dit begrip geen discretionaire bevoegdheid en is de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank niet beperkt tot een marginale toetsing.

Mevrouw dient zich te wenden tot het OCMW van Antwerpen om na te gaan of zij in eigen naam of in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarigen kinderen recht heeft op:

- Ofwel maatschappelijke dienstverlening: mevrouw is in bezit van een attest van immatriculatie
- Ofwel materiële opvang bij Fedasil o.g.v. artikel 57§2 lid 2 van de OCMW-wet en artikel 60 van de opvangwet. Deze materiële opvang is niet aan een termijn onderworpen en kan dus niet gekoppeld worden aan gedwongen of vrijwillige terugkeer.

In beide gevallen zal het OCMW Antwerpen steeds voorafgaand een sociaal onderzoek instellen met als gevolg dat de beslissing van het OCMW op zich kan laten wachten. Overeenkomstig artikel 43 en 57 van de Opvangwet ziet Fedasil toe op het verzekeren van de continuïteit van de opvang bij overschakeling van de materiële hulp naar de maatschappelijke dienstverlening die door OCMW worden vertrekt.

In afwachting van effectieve vervolghulp door het OCMW van Antwerpen of door Fedasil komt het dan ook gepast voor de materiële hulp in toepassing van artikel 7§3 van de Opvangwet te verlengen.

5. BEOORDELING

Wettelijke bepalingen

Artikel 6 van de Opvangwet bepaalt:

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikelen 4, 4/1 en 35/2 van de huidige wet, geldt het voor elke asielzoeker vanaf de indiening van zijn asielaanvraag en is van kracht gedurende de hele asielprocedure

[Tweede lid opgeheven.]

In het geval van een negatieve beslissing genomen na afloop van de asielprocedure, eindigt de materiële hulp wanneer de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend aan de asielzoeker, verstreken is. Het indienen van een cassatieberoep bij de Raad van State doet geen recht op materiële hulp ontstaan. Tijdens de behandeling van het cassatieberoep is er slechts recht op materiële hulp nadat het cassatieberoep toelaatbaar is verklaard met toepassing van artikel 20, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het recht op materiële hulp geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker.

Het recht op de materiële hulp eindigt evenwel wanneer een beroep voor de Raad van State wordt ingediend tegen de beslissing van toekenning van de subsidiaire bescherming en van weigering van het vluchtelingenstatuut. Het recht op materiële hulp eindigt eveneens wanneer een machtiging tot verblijf wordt toegekend van meer dan drie maanden op grond van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan een persoon van wie de asielprocedure of de procedure voor de Raad van State nog lopende is.

Artikel 7 §2, 6° van de Opvangwet bepaalt:

§ 1. (...).

§ 2. (...).

§ 3. In bijzondere omstandigheden betreffende het respect voor de menselijke waardigheid kan het Agentschap afwijken van de voorwaarden die door huidige bepaling gesteld worden.¹

Dit artikel vindt toepassing onverminderd de toepassing van artikel 4/1.

Artikel 60 van de Opvangwet bepaalt:

"Het Agentschap is belast met de toekenning van de materiële hulp aan minderjarigen die illegaal met hun ouders op het grondgebied verblijven en van wie de staat van behoeftigheid door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is vastgesteld, wanneer de ouders niet in staat zijn om hun onderhoudsplicht na te komen. Deze materiële hulp wordt toegekend binnen de opvangstructuren die door het Agentschap worden beheerd.

De Koning bepaalt de nadere regels van de toekenning van deze materiële hulp."

* * *

Ingevolge artikel 57§2 1° Organieke Wet van 8 juli 1976 is de taak van het OCMW beperkt tot het verlenen van dringende medische hulp wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het land verblijft.

Een vreemdeling die zich politiek vluchteling heeft verklaard en heeft gevraagd om als dussdanig te worden erkend, verblijft illegaal in het land wanneer de asielaanvraag is geweigerd en aan de betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten is betekend.

Artikel 57§2 eerste lid, 2° bepaalt dat wanneer een aanvraag wordt gedaan voor maatschappelijke dienstverlening voor een minderjarige, die met zijn ouders illegaal in het land verblijft, het OCMW de staat van behoeftigheid dient vast te stellen.

Het OCMW moet nagaan of de ouders de onderhoudsplicht niet nakomen of niet kunnen nakomen. De maatschappelijke hulp wordt beperkt tot de materiële hulp die onontbeerlijk is voor de ontwikkeling van het kind en wordt uitsluitend verstrekt in een federaal opvangcentrum overeenkomstig de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de koning. De aanwezigheid van de ouders in het opvangcentrum wordt gewaarborgd.

Het KB van 24 juni 2004 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft geeft uitvoering aan dit artikel.

Art. 2. Met het oog op het bekomen van materiële hulp zoals bedoeld in artikel 57, § 2, tweede lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, moet een aanvraag worden ingediend bij het OCMW van de gewoontelijke verblijfplaats van de minderjarige, hetzij door de minderjarige zelf, hetzij door minstens één van zijn beide ouders die in zijn naam de aanvraag indient (of door elke persoon die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefent).

Art. 3. Het O.C.M.W. gaat op basis van een sociaal onderzoek na of alle wettelijke voorwaarden vervuld zijn. Inzonderheid gaat het na of :

- het kind jonger is dan 18 jaar;*
- het kind en zijn ouders, of de personen die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefenen, illegaal op het grondgebied verblijven;*
- de verwantschapsband of het ouderlijk gezag bestaat;*
- het kind behoeftig is;*
- de ouders of de personen die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefenen hun onderhoudsplicht niet nakomen of niet in staat zijn na te komen.*

Art. 4. Het OCMW neemt een beslissing ten laatste één maand na ontvangst van de aanvraag.

(Wanneer de voorwaarden vervuld zijn, deelt het O.C.M.W. de aanvrager mee dat hij materiële hulp kan bekomen in een federaal opvangcentrum. Deze hulp houdt rekening met zijn specifieke situatie en bestaat uit huisvesting in gemeenschapsverband, voeding, sociale en medische begeleiding, hulp bij vrijwillige terugkeer en waarborgt het recht op onderwijs.)

Toepassing op het geschil

Niet de arbeidsrechtbank, maar wel de Dienst Vreemdelingenzaken (en met uitbreiding de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.) hebben de bevoegdheid om een beslissing te nemen omtrent de verblijfssituatie van mevrouw en haar kinderen. Deze rechtbank kan slechts oordelen of mevrouw, zolang zij op Belgisch grondgebied verblijft, overeenkomstig de Opvangwet of de OCMW-wet recht heeft op een menswaardig bestaan.

De rechtbank sluit zich aan bij de stelling van eisende partij dat het buiten kijf staat dat een alleenstaande vrouw met vier minderjarige kinderen waaronder 2 peuters niet op straat mag terecht komen, dit is in strijd met de menselijke waardigheid.

Het begrip "respect voor de menselijke waardigheid" kan niet op een discretionaire wijze worden ingevuld door Fedasil. De bevoegdheid van de arbeidsrechtbank is niet beperkt tot een marginale toetsing.

Mevrouw moet ondertussen wel haar wettelijke mogelijkheden op een menswaardig bestaan uitputten.

Zij beschikt over een Attest van Immatriculatie (A.I.) afgeleverd op 20 augustus 2015, dus meer dan drie maanden geleden. Het attest is nog geldig tot 20 februari 2016. Op basis van dit attest zou zij een steunaanvraag kunnen doen bij het OCMW. Het is evenwel op het ogenblik van de redactie van dit vonnis, niet duidelijk of dit A.I. ondertussen werd verlengd.

Evenwel, indien het A.I. niet werd verlengd, kan mevrouw nog beroep doen op artikel 57§2 van de Organieke wet betreffende de OCMW van 8 juli 1976 om opvang te krijgen voor zichzelf en haar minderjarige kinderen. Mevrouw dient hiertoe een aanvraag te doen bij het OCMW.

De rechtbank volgt het advies van de heer Arbeidsauditeur waar deze stelt dat het OCMW van Antwerpen een sociaal onderzoek moet instellen en dat daardoor de beslissing van het OCMW op zich kan laten wachten. Het is echter tegen de menselijke waardigheid dat een alleenstaande moeder met erg jonge kinderen gedurende het sociaal onderzoek dakloos zou worden zonder enige vorm van begeleiding.

Overeenkomstig artikel 43 en 57 van het Opvangwet moet Fedasil toezien op het verzekeren van de continuïteit van de opvang bij de overschakeling van de materiële hulp naar maatschappelijke dienstverlening die door de OCMW wordt verstrekt. Mevrouw moet begeleid worden in haar contacten met het OCMW ingeval zij daar nog rechten kan uitoefenen en dit tot de steun effectief is toegekend. (Arbhof Luik, 22 mei 2015, www.kruispuntmi.be)

**In afwachting van effectieve vervolghulp door het OCMW van Antwerpen of vervolgo-
pvang door Fedasil (o.g.v. artikel 57§2,2°) moet de materiële hulp bij toepassing van artikel
7§3 van de Opvangwet verlengd worden.**

Mevrouw dient hiertoe binnen de maand na uitspraak van dit vonnis contact op te nemen met het OCMW.

De rechtbank volgt het advies van de heer Arbeidsauditeur.

Om deze redenen,
De rechtbank,

*Rechtdoende op tegenspraak,
Na erover beraadslaagd hebbende,
Alle andere en strijdige conclusies verwerpend,*

Verklaart de vordering ontvankelijk, doch slechts in volgende mate gegrond:

Hervormt de beslissing van Fedasil van 9 maart 2015.

Veroordeelt Fedasil tot het verlenen van materiële hulp aan mevrouw [REDACTED] en haar vier kinderen, in afwachting van effectieve vervolghulp door het OCMW Antwerpen of door opvang van de minderjarige kinderen en hun ouder door Fedasil. Zegt voor recht dat mevrouw [REDACTED] contact moet opnemen met het OCMW Antwerpen, uiterlijk op 28 maart 2016.

Veroordeelt Fedasil tot de kosten van de procedure, in hoofde van mevrouw [REDACTED] begroot op 120,25 EUR, door verwerende partij niet begroot.

De griffier

B. NAULAERS

De Voorzitter van de kamer

F. STRAETMANS

De rechter in sociale zaken
werkgever

G. PODEVYN

De rechter in sociale zaken
werknemer

(A) MADEREEL
lees: E.

[REDACTED]